

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2019/0716

Saken gjelder Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage av 24. september 2019 fra Kongsvinger kommune på Stiftelsestilsynets vedtak av 4. september 2019 om avslag på Kongsvinger kommunes søknad om sletting av stiftelsen Kongsvinger boligstiftelse fra Stiftelsesregisteret.

Spørsmålet i klagesaken er om Kongsvinger boligstiftelse er en stiftelse som etter stiftelsesloven § 8 skal være registrert i Stiftelsesregisteret.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i medhold av blant annet stiftelsesloven.

Stiftelsesklagenemnda har full prøvelsesadgang, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 34. Klagen er fremsatt i rett tid og vilkårene for å behandle klagen er til stede, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 32.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok nemndas leder Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Kongsvinger boligstiftelse, org. nr. 954 825 736, ble opprettet av Kongsvinger kommune og Kongsvinger og Omegns Boligbyggelag (heretter KOBBL) på slutten av 1960-tallet.

KOBBL vedtok i 1967 å henstille til Kongsvinger kommune om i samarbeid med boligbyggelaget å danne en stiftelse med oppføring og drift av aldersboliger som formål. Stiftelsen var forutsatt å overta Holtveien aldersboliger samt forestå oppføring av nye aldersboliger. I møte i Kongsvinger kommunestyre den 16. februar 1968 vedtok kommunen å opprette boligstiftelsen slik KOBBL hadde foreslått. Vedlagt særutskriften fra Kongsvinger kommunestyres møte var et ikke ferdig utfylt formular for stiftelsesprotokoll med normalvedtekter. Det ble avholdt et konstituerende møte i stiftelsen den 1. september 1969 der Kongsvinger kommune og KOBBL var representert som opprettere. Vedtektene som ble vedtatt og signert på dette møtet fravek på flere punkter normalvedtektene som lå ved særutskriften fra kommunestyremøtet 16. februar 1968.

Stiftelsen er registrert i Stiftelsesregisteret. I innledningen til de registrerte vedtektene er det angitt at vedtektene er fastsatt 1. september 1969, og sist endret ved Stiftelsestilsynets vedtak 1. mars 2007. Stiftelsen selv opplyser at vedtektene ble endret i 1996/1997, i 1998, 2000 og 2007. Stiftelsen har etter dagens vedtekter § 1 følgende formål:

"Kongsvinger boligstiftelse har som formål å erverve eller forestå oppføring av boligbygg og leie ut boligene i slike bygg til vanskeligstilte hussøkende i Kongsvinger uten eget økonomisk formål.

Stiftelsen har dessuten til formål å erverve eller forestå oppføring av boligbygg og andre bygg enn boligbygg (herunder garasjer) når de skal brukes til felles formål for leietakerne eller når utleie av lokalene i slike bygg skal skje i sammenheng med stiftelsens øvrige ideelle virksomhet."

I vedtektene § 2 heter det:

"Kongsvinger boligstiftelse er opprettet 01.09.1969 av Kongsvinger kommune og Kongsvinger og omegns boligbyggelag (Kobbl).

Stiftelsens navn er KONGSVINGER BOLIGSTIFTELSE.

Organisasjonsnummer er 954 825 736.

Stiftelsen har forretningskontor i Kongsvinger kommune. Stiftelsen er egen juridisk person."

I vedtektene § 7 heter det:

"Stiftelsen ledes av et styre på 5 medlemmer med like mange personlige varamedlemmer, hvorav 3 medlemmer med varamedlemmer oppnevnes av Kongsvinger kommune og et medlem med varamedlem oppnevnes av Kobbl. Det siste av styrets medlemmer samt varamedlem velges av en loka interesseorganisasjon for en av stiftelsens formålsfastsatte leietakergrupper, eller representant for beboerne i stiftelsens boligmasse. [...]"

I vedtektene § 8 heter det:

"Styret er stiftelsens øverste organ. Styret skal forvalte stiftelsen og det som vedkommer den i samsvar med dens formål og vedtekter, lov om stiftelser og andre lover eller forskrifter som regulerer virksomheten.

Styret skal sørge for forsvarlig regnskapsførsel. Herunder har styret plikt til å påse at bokføring og formuesforvaltning er gjenstand for betryggende kontroll.

Årsoppgjør og en melding fra styret skal hvert år forelegges Kongsvinger kommune. [...]"

En av oppretterne, Kongsvinger kommune, begjærte i brev 3. mai 2019 til Lotteri- og Stiftelsestilsynet stiftelsen slettet fra Stiftelsesregisteret. I brevet heter det om grunnlaget for begjæringen om sletting:

«Etter vår vurdering vil Kommunens rådighet over, og kontroll med, Stiftelsen medføre at selvstendighetskravet ikke var oppfylt ved opprettelsen. Det er dermed ikke etablert en stiftelse, og de eiendeler og den virksomhet som ligger i Stiftelsen i dag må anses å være en del av Kommunen.»

Stiftelsestilsynet ba i brev av 20. mai 2019 stiftelsen om å uttale seg i saken. Stiftelsen kom med sine merknader til begjæringen om sletting i brev av 4. juni 2019. Stiftelsen gjør gjeldende at Kongsvinger boligstiftelse er en stiftelse. Det konkluderes med at det ikke er grunnlag for begjæringen om at Kongsvinger boligstiftelse skal slettes fra Stiftelsesregisteret.

Kongsvinger kommune sendte inn tilleggsdokumentasjon i brev av 7. juli 2019. Den andre oppretteren, KOBBL, kom med sine merknader i brev av 18. juli 2019. KOBBL gjør gjeldende at Kongsvinger boligstiftelse er en stiftelse, og er således uenig i kommunenes anførsel om at

stiftelsen ikke er gyldig opprettet. Stiftelsen sendte inn tilleggsdokumentasjon i saken i brev av 15. august 2019.

Stiftelsestilsynet avslo søknaden ved vedtak av 4. september 2019 (heretter vedtaket). Vedtaket ble påklaget 24. september 2019.

Stiftelsen innga tilsvaer til klagen i brev av 28. oktober 2019. KOBBL innga noen korte merknader i e-post av 29. oktober 2019. Kongsvinger kommune innga merknader til stiftelsens tilsvaer i brev av 18. november 2019. Det er ogsaa sendt ytterligere merknader og brev fra baade kommunen og stiftelsen.

Stiftelsesklagenemndas avgjorelse bygger pa de saksdokumentene som nemnda har mottatt innen behandlingen av klagen.

3 Stiftelsestilsynets vedtak

Vedtaket av 4. september 2019 lyder:

"Begjæring om sletting av Kongsvinger Boligstiftelse avslås."

Stiftelsestilsynets avslag er begrunnet med at Kongsvinger Boligstiftelse er gyldig opprettet av Kongsvinger kommune og Kongsvinger og omegns Boligbyggelag den 1. september 1969. Stiftelsestilsynets vurdering er at eventuelle mangler ved opprettelsesdisposisjonen uansett har blitt reparert gjennom disposisjoner som er foretatt i tiden etter opprettelsen. Stiftelsen har i den etterfolgende perioden pa om lag 50 ar (1969-2019) fungert som en stiftelse selvstendig fra oppretterne.

Stiftelsestilsynet bemerker innledningsvis at begjæringen om sletting er sendt fra oppretter, Kongsvinger kommune, uten at stiftelsen selv eller den andre oppretteren, KOBBL, har medvirket eller er satt i kopi. Baade stiftelsen og KOBBL har faatt uttalt seg i saken og Stiftelsestilsynet finner at saken er tilstrekkelig opplyst, jf. Forvaltningsloven § 17.

I sin vurdering nevner Stiftelsestilsynet innledningsvis at et sentralt premiss i begjæringen om sletting og innsigelsene fra stiftelsen og boligbyggelaget er sporsmaalet om nar stiftelsen ble opprettet, samt hva som utgjor stiftelsesdokumentene og hva som var stiftelsens vedtekter pa stiftelsestidspunktet. Stiftelsestilsynet vurderer sporsmaalet om nar stiftelsen ble opprettet og pa hvilket grunnlag, men understreker at betydningen av eventuelle mangler og sporsmaal om gyldighetsvilkar var oppfylt pa opprettelsestidspunktet ikke alene er avgjorende for sporsmaalet om stiftelsen skal slettes.

Stiftelsestilsynet har lagt vekt pa at det vedlagt protokollen fra kommunestyremotet 16. februar 1968 la en standard stiftelsesprotokoll med vedtekter. Disse var ikke signert og inneholdt en rekke linjer for utfyllelse. Etter tilsynets vurdering maatte dette anses a vare utkast eller eksempler. Videre pekes det pa at det er fremlagt en signert protokoll fra konstituerende mote i stiftelsen datert 1. september 1969 med ferdige vedtekter for stiftelsen. Stiftelsestilsynet viser til at det kan stilles sporsmaal ved om kommunen har vedtatt a opprette stiftelsen og stilt kapital i form av eiendom til raadighet for stiftelsen allerede i 1968. Stiftelsestilsynet viser sa til bestemmelsene om opprettelse av stiftelser i stiftelsesloven §§ 2 og 3, samt forarbeidsuttalelser i Ot.prp. nr. 15 (2000-2001) side 82, hvor det fremgar at det ikke er noe i veien for at oppretteren binder seg til a overfore formuesverdien til en stiftelse for stiftelsen opprettes. Stiftelsestilsynet vurderer deretter saken slik at kommunen ensidig bandt seg i pavente av at stiftelsen skulle opprettes. Senere utformet kommunen, sammen med

KOBBL, stiftelsens stiftelsesprotokoll, vedtekter og valg av styre på møtet den 1. september 1969. Tilsynet anser det derfor som sannsynliggjort at det var på dette tidspunktet stiftelsen ble opprettet.

Stiftelsestilsynet legger videre til grunn at det uansett ikke vil være avgjørende om vedtektene fra 1968 er mangelfulle eller inneholder bestemmelser i strid med selvstendighetsvilkåret. Det vises i den forbindelse til Borgarting lagmannsretts dom LB-2010-144317, hvor det er lagt til grunn at slike mangler kan repareres ved vedtektsendringer. Følgelig må stiftelsen ha oppfylt kravene til stiftelser, herunder selvstendighetskravet, senest den 1. september 1969.

Stiftelsestilsynet går deretter gjennom de momenter som er trukket frem i begjæringen om sletting som omhandler spørsmålet om stiftelsens selvstendighet, herunder stiftelsens formål og drift, styresammensetning, begrensninger i styrets myndighet, godkjenning av årsoppgjør og tilbakefallsklausul. Etter en helhetsvurdering av disse momentene konkluderer Stiftelsestilsynet med at stiftelsen er gyldig opprettet av Kongsvinger kommune og KOBBL den 1. september 1969 og at stiftelsen i den etterfølgende perioden på om lag femti år har fungert som en stiftelse selvstendig fra oppretterne.

4 Klagers anførsler

Klager ber om at vedtaket omgjøres, slik at stiftelsen slettes fra Stiftelsesregisteret og at verdiene i stiftelsen anses å tilhøre klager i samsvar med oppretternes forutsetninger, senere avtaler og forvaltningspraksis.

Klagers anførsler kan oppsummeres slik:

Grunnlaget for klagen er feil rettsanvendelse, mangelfull begrunnelse og feil i saksbehandlingen. Klager fastholder begjæringen og det som fremkommer i den om at stiftelsen ikke er gyldig opprettet og at den ikke har vært, eller blir, drevet i samsvar med de stiftelsesrettslige grunnkrav.

Klager fikk ikke anledning til å imøtegå tilsvaret fra stiftelsen og KOBBL forut for Stiftelsestilsynets vedtak og saken er derfor mangelfullt opplyst på en slik måte at det utgjør saksbehandlingsfeil. Det er klart at feilen kan ha virket inn på vedtakets innhold.

Klager har vist til to vedtak fra Nærings- og fiskeridepartementet av hhv. 6. januar 2016 og 18. mars 2015 som, sammenholdt med andre rettskilder, underbygger at en ugyldighet på opprettelsestidspunktet ikke kan repareres på et senere tidspunkt. Klager anfører at Stiftelsestilsynets vedtak utgjør usaklig forskjellsbehandling fra departementets vedtak. Det er presisert at det er de prinsipielle sidene av avgjørelsene det er henvist til. At ikke Stiftelsestilsynet har tatt stilling til spørsmålet medfører i alle tilfeller at vedtaket er mangelfullt begrunnet. Dette er også en saksbehandlingsfeil.

Klager anfører at Stiftelsestilsynet uriktig har lagt til grunn at stiftelsen ble etablert i 1969 og fastholder at stiftelsen ble opprettet ved kommunens vedtak 16. februar 1968. Det er derfor de vedtektene som er vedlagt møteprotokollen fra dette møtet som er utgangspunktet for vurderingen av om det ble opprettet en stiftelse. Det anføres flere forhold som taler for at stiftelsen ble opprettet i 1968, herunder oppretternes forutsetninger for stiftelsen. Vedtektene fra 1969 ligger utenfor kommunestyrets vedtak og det mandatet som kommunestyret i 1968 ga til de oppnevnte styremedlemmene om å representere kommunen ved konstitueringen av stiftelsen, altså det tidspunktet det oppnevnte styret skulle tre sammen. Det er anført at

kommunen verken hadde ønske om eller til hensikt å etablere en stiftelse med nødvendig selvstendighet.

Klager har presisert at ugyldighetsinnsigelsen knytter seg til den faktiske og reelle opprettelsen av stiftelsen i 1968, og ikke vedtektsendringen i 1969 og at det derfor ikke er rom for de passivitetsbetraktninger som er fremsatt av stiftelsen.

Klager anfører videre at stiftelsen heller ikke i etterkant av opprettelsen har fungert i tråd med selvstendighetskravet. I klagen og ytterligere skriv har klager redegjort for faktiske forhold, herunder drift, overdragelse av boligmasse, økonomisk støtte, den såkalte Hovedavtalen inngått mellom stiftelsen, kommunen og KOBBL samt andre samarbeidsavtaler som viser at stiftelsen ikke har fungert i tråd med selvstendighetskravet. Dette medfører at ugyldigheten knyttet til opprettelsen av stiftelsen uansett ikke er reparert ved senere vedtekter fordi stiftelsen de facto ikke har blitt drevet som en stiftelse.

Klager anfører at systemhensynet taler for at stiftelsen er ugyldig. Dette fordi stiftelsen, som mange andre tilsvarende stiftelser opprettet i samme tidsrom, bare har vært et verktøy i kommunens boligpolitikk. Stiftelsen er aldri ment å være selvstendig og eiendommene er behandlet som kommunens egen formuesmasse. Det er også vist til lovavdelingens uttalelse av 14. mai 1985 vedrørende Kristiansand Boligstiftelse for å underbygge momenter som er uforenlig med det stiftelsesrettslige krav om selvstendighet.

Klager anfører at konsekvensen av ugyldighet er at formuesmassen skal falle tilbake i kommunens eie, i tråd med forutsetningene gjennom 50 år.

5 Stiftelsens merknader til klagen

Stiftelsen har i brev av 28. oktober 2019 inngitt et tilsvarende svar til klagen. Stiftelsen anfører at Stiftelsestilsynets vedtak av 4. september 2019 er riktig og at klagen ikke kan føre frem. Stiftelsens anførsler kan oppsummeres slik:

De aktuelle vedtak fra Nærings- og fiskeridepartementet som klager har vist til er ikke sammenlignbare med foreliggende sak. Lagmansrettsdommen som klager viser til gjelder en tvist knyttet til husleiefastsettelse og har begrenset overføringsverdi i denne saken.

Klager kan ikke høres med en anførsel om at stiftelsen ikke var tilstrekkelig selvstendig fra kommunen som oppretter. Stiftelsen ble opprettet av to opprettere, og under en klar forutsetning om at det skulle opprettes en stiftelse. Det var KOBBL som inviterte kommunen til å være med å etablere en stiftelse. Det må forutsettes at kommunen var kjent med hva organisasjonsformen innebar.

Stiftelsen anfører at den ble opprettet 1. september 1969 etter vedtak fra oppretterne samlet, og ikke ved kommunens vedtak alene den 16. februar 1968. Det er anført at revisjonen av utkastet til stiftelsesdokument og vedtekter i perioden mellom disse vedtak underbygger dette.

Selv om det skulle legges til grunn at vedtektene av 1. september 1969 ble endret i større grad enn det kommunens vedtak av 16. februar 1968 i utgangspunktet åpnet for, så har det uansett gått så lang tid at kommunen ikke kan påberope seg dette forholdet. Det vises her til Høyesteretts dom i HR-2016-476-A. Etersom kommunen selv utpekte medlemmer til styret i stiftelsen, må det legges til grunn at kommunen fikk tilgang til de vedtektene som ble vedtatt 1. september 1969. Kommunen kan ikke da 50 år senere gjøre gjeldende at vedtektene som

kommunens utpekte representanter godtok og signerte 1. september 1969 lå utenfor den fullmakt de den gang hadde.

Stiftelsen anfører at stiftelsen også reelt har tilfredsstilt kravet til selvstendighet. Stiftelsen har vært drevet i tråd med vedtektene. Først vedtektene av 1. september 1969 og deretter i tråd med vedtektsendringene på 90- og 00- tallet. Overdragelsen av boligmasse fra kommunen til stiftelsen til markedspris i 2003 og hovedavtalen av 2003 underbygger dette. Avtalen var en samarbeidsavtale mellom stiftelsen og kommunen som klart var inngått mellom likestilte parter og ikke mellom parter i et underordningsforhold. Videre viser avtalen at kommunen på dette tidspunktet forholdt seg til stiftelsen konstruktivt og som en selvstendig virksomhet. Forhandlingene rundt hovedavtalen av 2008 og 2014 viser at det var reelle forhandlinger mellom partene og at kommunen har forholdt seg til stiftelsen som en likestilt og selvstendig part i avtaleforholdet. Stiftelsen har heller aldri blitt subsidiert av kommunen. Kommunen har ut fra et ønske om å kunne tildele leietakere til alle stiftelsens boliger, samtidig påtatt seg tilsvarende forpliktelser knyttet til garantier for ubetalt husleie og skadeverk.

Stiftelsen anfører, i relasjon til klagers anførsel om at systemhensynet tilsier at stiftelsen er ugyldig, at det ikke er grunnlag for en slik betraktning. Det er blant annet vist til at kommunens motiver til å begjære stiftelsen ugyldig er at kommunen ønsker å få tilbakeført eiendommene, og at rettspraksis har lagt vekt på at etablering av juridiske personer har en realitet som man ikke kan se bort ifra når man på et senere tidspunkt anser det opportunt.

Stiftelsen anfører at en kommune generelt har adgang til å vurdere hvordan den skal ivareta boligsosiale forpliktelser, men at når man etablerer en stiftelse er dette et bevisst valg som ikke kan reverseres i ettertid, i dette tilfellet 50 år etter opprettelsen. Stiftelsen har videre vist til flere forhold som medfører at opprettelse av stiftelsen medfører en forskjell fra at kommunen selv er eier av de aktuelle eiendommer.

6 Kongsvinger og Omegns Boligbyggelags merknader til klagen

I e-post av 29. oktober 2019 skriver KOBBL at de mener at Stiftelsestilsynets vedtak av 4. september 2019 er korrekt og at begjæringen om sletting av stiftelsen må avslås. KOBBL kan ikke se at klagen fra Kongsvinger kommune tilfører saken noe nytt og det anføres at avvisning av begjæringen må opprettholdes fra Stiftelsestilsynets side.

7 Stiftelsestilsynets innstilling i klagesaken

Stiftelsestilsynet har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Ved brev av 16. desember 2019 har Stiftelsestilsynet oversendt klagen til Stiftelsesklagenemnda for avgjørelse.

I sin innstilling skriver Stiftelsestilsynet innledningsvis at de vurderer at partene i saken er gitt tilstrekkelig anledning til å kommentere saken og at den er tilstrekkelig opplyst, jf. forvaltningsloven § 17.

Stiftelsestilsynet viser så til at klager i klagen og etterfølgende skriv har fremsatt en rekke anførsler knyttet til riktigheten av Stiftelsestilsynets vedtak. Tilsynet gjengir både klagers og stiftelsens anførsler kort, før en går videre til vurderingen av saken.

Med hensyn til anførsler om saksbehandlingsfeil viser Stiftelsestilsynet til at klager har anført at det var en saksbehandlingsfeil at denne ikke fikk anledning til å imøtegå de tilsvarende som ble inngitt av henholdsvis stiftelsen og KOBBL. Tilsynet bemerker at klager var kopiert inn på de tilsvarende stiftelsen og KOBBL innga henholdsvis 4. juni, 18. juli og 15. august og at klager

hadde både tid og foranledning til å komme med bemerkninger til disse før tilsynet fattet vedtak den 4. september. Det ble rent faktisk inngitt tilleggsmerknader den 7. juni 2019. Stiftelsestilsynet mottok ikke henvendelser som tilsa at klager ønsket å inngi ytterligere merknader. Stiftelsestilsynet vurderte at saken var tilstrekkelig opplyst i henhold til forvaltningsloven § 17 og at partene var gitt mulighet til å ivareta sin rett til kontradiksjon. Tilsynet vurderer videre at vedtaket av 4. september er tilstrekkelig begrunnet og at det ikke foreligger saksbehandlingsfeil som kan lede til ugyldighet. I klageomgangen har partene fått inngi kommentarer i to omganger.

Med hensyn til klagers anførsler om uriktig lovforståelse skriver tilsynet følgende:

"Vi vurderer ikke at det i klagen fremkommer anførsler som medfører at vår lovanvendelse i det påklagede vedtaket var uriktig. De nyanser som påpekes i klagen, med henvisninger til forvaltningspraksis, rettspraksis, teori og uttalelser medfører etter vårt skjønn ikke et annet resultat enn det som fremkommer i vårt vedtak. Stiftelsestilsynet er ikke uenig i de utgangspunkter som følger av vedtak fattet av Nærings- og fiskeridepartementet av hhv. 6. januar 2015 og 18. mars 2015 og tidligere praksis med hensyn til utgangspunktene for når en stiftelse skal anses gyldig opprettet og de sitat som er gjengitt i klagen. Vi vurderer imidlertid ikke at disse utgangspunktene er i strid med den rettsanvendelse som er lagt til grunn i det påklagede vedtak og de kilder som der er eksplisitt henvist til."

Med hensyn til anførsel om usaklig forskjellsbehandling viser tilsynet til at premissene i sakene det er vist til ikke er overførbare.

Videre går Stiftelsestilsynet over til å kommentere sin vurdering av de faktiske forhold, herunder opprettelsesdisposisjonen. Både klager og stiftelsen har i klageomgangen gjort ytterligere rede for sin forståelse av de disposisjoner som ble utført av henholdsvis kommunen og KOBBL som ledet til opprettelsen av stiftelsen. Tilsynet vurderer det slik at det er en rekke nyanser som utfyller de vurderinger som ble gjort i vedtaket av 4. september, men som ikke endrer Stiftelsestilsynets konklusjon.

Stiftelsestilsynet skriver:

"Det er i klagen og tilsvar trukket frem en rekke momenter som indikerer at stiftelsen har en nær tilknytning til kommunen. Vi kan imidlertid ikke se at disse momentene hver for seg eller samlet tilsier at stiftelsen ikke har oppfylt kravet til selvstendighet fra kommunen som oppretter, og viser også til stiftelsens egen redegjørelse for disse momenter, herunder de momenter som tilsier at stiftelsen og kommunen både formelt og reelt har forholdt seg til hverandre som selvstendighet og uavhengige rettssubjekter. Vi har ikke funnet det nødvendig i denne innstilling å foreta en gjennomgang av disse enkeltmomentene."

For ordens skyld finner vi grunn til å understreke at flere av de forhold som trekkes frem er problematiske, herunder den avhengighet som stiftelsen har til kommunen som oppretter i egenskap av å være leietaker eller formidler av leietakere. Dette krever en stor bevissthet fra stiftelsen og oppretterne med hensyn til sine respektive roller, herunder også vurdert opp mot selvstendighetskravet som er særskilt problematisert i klagen. Vi kan imidlertid ikke se at en eventuell driftsavtale eller at punkter i denne som vurderes å være i strid med stiftelsesloven skal ha den rettslige konsekvens at stiftelsen skal anses ugyldig, slik anført i klagen. Det samme gjelder for det tilfelle at man vurderer styresammensetningen å være problematisk eller andre momenter som er trukket frem."

8 Klagerens merknader til innstillingen

I brev av 9. januar 2020 har klager inngitt merknader til Stiftelsestilsynets brev av 16. desember 2019.

Klager påpeker at verken stiftelsen, KOBBL eller Stiftelsestilsynet har gitt noen rettslig begrunnelse for hvorfor opprettelsesdisposisjonen skal ha skjedd ved styrets konstituering i 1969 og ikke ved oppretternes vedtak ved årsskiftet 1967/1968.

Kommunen var ikke kjent med vedtektene slik de lød etter endringen i 1969. Stiftelsestilsynets slutning på side 6 i vedtaket om at stiftelsen senest fra 1. september 1969 har oppfylt kravene til stiftelser, herunder selvstendighetskravet har derfor ikke grunnlag i de faktiske forhold.

Det er etter kommunens oppfatning klart at de stiftelsesrettslige grunnkrav for opprettelse av en stiftelse ble oppfylt gjennom KOBBLs styrevedtak i 1967 og kommunens vedtak i 1968.

Det har videre blitt gjort et poeng av at formannskapet skrev at de "*valgte representanter representerer også kommunen ved det konstituerende møte*". Bakgrunnen for dette var at det var behov for at styremedlemmene kommunen hadde utpekt, sammen med de øvrige styremedlemmene, skulle fylle ut protokollen og vedtektene som lå til grunn for oppretternes disposisjoner ved styrets første møte. Det verken er eller har vært grunnlag for at en stiftelse først regnes som opprettet ved utarbeidelse av protokoll. Stiftelsesretten inneholder ingen formkrav for opprettelsesdisposisjonen.

Uten at det direkte sies legger Stiftelsestilsynet til grunn at det ikke skjedde noen reell formuesavståelse ved kommunestyrevedtaket i 1968. Dette er ikke riktig. Kommunen vedtok uforbeholdent å avstå Holtveien aldersboliger. Det måtte ikke noe nytt vedtak til for opprettelsen. Den reelle opprettelsen skjedde før ferdigstilling av formalitetene med protokoll og vedtekter og rettsvirkningene er knyttet til førstnevnte.

Formuleringer i protokollen fra 1969 tilsier videre at man anså stiftelsen som opprettet på dette tidspunktet, jf. Formuleringen "*stiftelsen er opprettet*".

Stiftelsesvilkårene fra 1969 er identiske med vilkårene som ble vedtatt i 1968 av oppretterne, med unntak av en endring av hvem som skal avgjøre hvem som skal tildele boliger i vilkårenes punkt 4. Kommunen bemerker at etterfølgende praksis frem til i dag viser at det er kommunen som utpeker hvem som skal tildeles bolig, i overensstemmelse med 1968-vedtektene.

Kommunen var ikke kjent med vedtektene av 1969, herunder vedtektsendringene som der ble vedtatt. Personene som har signert protokollen på vegne av kommunen er også andre enn de som ble utpekt til å signere den protokoll med vedtekter som var vedlagt kommunestyrets vedtak. Protokoll med vedtekter av 1969 er dermed kun håndtert internt i stiftelsen. Konsekvensen av dette er at vedtektene av 1969 i beste fall kan anses som en endring av de opprinnelige vedtektene fra opprettelsen i 1968. Kommunen kan ikke under noen omstendighet ha opprettet stiftelsen i 1969 med andre styremedlemmer enn de som var bemyndiget og med en annen protokoll med vedtekter enn det som lå til grunn for kommunestyrets vedtak.

Med hensyn til KOBBLs anførsel om at sletting av stiftelsen fra Stiftelsesregisteret må medføre at formuesmassen deles mellom oppretterne, er dette et privatrettslig forhold mellom

kommunen og KOBBL som ikke er relevant for Stiftelsesklagenemndas behandling av begjæringen om sletting av stiftelsen.

9 Stiftelsesklagenemndas syn på saken

9.1 Sakens vurderingstema mm.

Stiftelsesklagenemnda skal prøve Stiftelsestilsynets vedtak av 4. september 2019 om å avslå begjæring om sletting av Kongsvinger Boligstiftelse som er fremsatt av Kongsvinger kommune.

Kongsvinger kommunes hovedanførsel er at stiftelsen ved opprettelsen ikke oppfylte selvstendighetskravet. Der er dermed ikke opprettet en gyldig stiftelse som skal registreres i Stiftelsesregisteret. I begjæringen trekker kommunen den konsekvens av dette at stiftelsens eiendeler og virksomhet må anses som en del av kommunen. Kommunen anfører videre at stiftelsen heller ikke har vært eller blir drevet i samsvar med selvstendighetskravet. I klagen er det dessuten anført at det foreligger flere saksbehandlingsfeil ved Stiftelsestilsynets vedtak.

Etter stiftelsesloven § 8 er det bare stiftelser som skal være registrert i Stiftelsesregisteret. Det spørsmålet Stiftelsesklagenemnda skal ta stilling til er dermed om Kongsvinger boligstiftelse er en stiftelse. Dette spørsmålet tar nemnda opp nedenfor i punkt 9.4. Her kommer nemnda også med synspunkter på saken slik den er lagt opp av kommunen.

Stiftelsesklagenemnda tar først i punktene 9.2 og 9.3 stilling til anførselene om saksbehandlingsfeil og om det foreligger usaklig forskjellsbehandling.

9.2 Saksbehandlingsfeil

Klager har anført at det foreligger flere saksbehandlingsfeil. For det første er det gjort gjeldende at det var en saksbehandlingsfeil at klager ikke fikk anledning til å imøtegå tilsvar fra stiftelsen og KOBBL forut for Stiftelsestilsynets vedtak og at saken følgelig er mangelfullt opplyst på en slik måte at det utgjør en saksbehandlingsfeil.

Klager var kopiert inn på de tilsvar stiftelsen og KOBBL innga henholdsvis 4. juni, 18. juli og 15. august 2019, og innga selv tilleggsmerknader den 7. juni 2019. Klager hadde tid til å inngi ytterligere merknader før vedtaket ble fattet den 4. september 2019. Stiftelsestilsynet har vist til at de heller ikke fikk varsel om at klager ønsket å inngi ytterligere merknader etter den 15. august 2019. Klager har også fått fram sitt syn på saken i klagen av 24. september 2019 samt i kommentarer til både stiftelsens tilsvar og Stiftelsestilsynets innstilling. Stiftelsesklagenemnda kan på denne bakgrunn ikke se at det her er et brudd på verken retten til kontradiksjon eller forvaltningens utrednings- og informasjonsplikt etter forvaltningsloven § 17.

Stiftelsesklagenemnda er etter dette kommet til at det ikke hefter saksbehandlingsfeil ved vedtaket.

9.3 Usaklig forskjellsbehandling mv.

Klager har videre anført at den rettsforståelse som følger av Stiftelsestilsynets vedtak må anses som usaklig forskjellsbehandling. Der vises her til to vedtak fra Nærings- og fiskeridepartementet av hhv. 6. januar 2016 og 18. mars 2015. Klager anfører at disse sakene, sammenholdt med andre rettskilder, underbygger at når en stiftelse er ugyldig opprettet, kan ugyldigheten ikke repareres på et senere tidspunkt.

Anførselen om usaklig forskjellsbehandling kan ikke føre fram. De to sakene det er vist til er vesentlig forskjellig fra klagesaken og kan derfor ikke anses like. Begge sakene gjaldt rett nok spørsmål om sletting av stiftelser fra Stiftelsesregisteret og spørsmål om det var tale om gyldig opprettede stiftelser. Sakene avviker imidlertid fra saken her når det gjelder faktum. Av sakene klager har vist til gjaldt den ene søknad om sletting fra Stiftelsesregisteret av stiftelsen Nettverkskreditt for kvinnelige etablerere i Lofoten. Departementet kom til at stiftelsen i realiteten var en sammenslutning med medlemmer og at den hadde få likhetstrekk med en stiftelse. Den var i realiteten ikke opprettet som en stiftelse og hadde i praksis heller ikke vært drevet som en stiftelse. Det hadde blant annet i alle år vært holdt årsmøter og vært demokratiske valg blant medlemmene. Den andre saken gjaldt et fond som var feilregistrert som en stiftelse. Fondet var en båndleggelse av midler, og ikke en stiftelse.

Klager har videre anført at vedtaket i alle tilfeller er mangelfullt begrunnet som følge av at Stiftelsestilsynet ikke har tatt stilling til de prinsipielle sidene av departementets vedtak. Kravene til begrunnelse følger av forvaltningsloven § 25. Stiftelsesklagenemnda kan ikke se at Stiftelsestilsynets vedtak er mangelfullt begrunnet. Kravet til begrunnelse i forvaltningsloven § 25 første ledd sier at det skal vises til de regler vedtaket bygger på, med mindre parten kjenner disse. I den utstrekning det er nødvendig for å sette parten i stand til å forstå vedtaket skal begrunnelsen også gjengi innholdet av reglene eller den problemstilling vedtaket bygger på. Stiftelsestilsynet har i sitt vedtak vist til og gjengitt sitt syn på innholdet i selvstendighetskriteriet og hva som skal til for at det foreligger en gyldig opprettet stiftelse. Dette er tilstrekkelig i henhold til forvaltningsloven § 25.

9.4 Er Kongsvinger boligstiftelse en stiftelse?

Spørsmålet blir så om Kongsvinger boligstiftelse er en stiftelse som skal være registrert i Stiftelsesregisteret. jf. stiftelsesloven § 8 første ledd.

Direkte gjelder saken spørsmålet om sletting av Kongsvinger boligstiftelse fra Stiftelsesregisteret, men i denne sammenheng må Stiftelsesregisteret som registreringsmyndighet ta prejudisielt stilling til om Kongsvinger boligstiftelse er en stiftelse som skal registreres. Når Stiftelsesklagenemnda finner grunn til å trekke fram denne problemstillingen, er det fordi det som avgjøres i saken her er om Kongsvinger boligstiftelse er å se på som en stiftelse i registreringssammenheng. Selv om nemnda skulle kommet til – noe den ikke gjør, se nærmere nedenfor – at Kongsvinger boligstiftelse ikke er en stiftelse, hadde dette spørsmålet ikke vært avgjort i andre sammenhenger enn i forhold til registreringsspørsmålet. Stiftelsesklagenemnda påpeker dette fordi kommunen i begjæringen om sletting synes å forutsette at om kommunen skulle få medhold i sin begjæring om sletting, hadde dette fått som konsekvens at kommunen eier de verdier som er tilordnet stiftelsen. Det er en helt forfeilet slutning. Verken Stiftelsestilsynet eller Stiftelsesklagenemnda har myndighet til rettskraftig å avgjøre en tvist om eierskapet til midler som er tilordnet stiftelsen. Dette er et spørsmål som hører under de alminnelige domstolene.

Det fremstår dessuten som uklart hva kommunen egentlig mener med konsekvensen av at det ikke skulle foreligge en stiftelse. I begjæringen om sletting trekker som nevnt kommunen den konsekvens av dette at stiftelsens eiendeler og virksomhet må anses for å være en del av kommunen. Dette harmonerer imidlertid ikke med det som står i siste avsnitt i punkt 4 i klagen (side 6). Her heter det at det ikke kan være tvil om at stiftelsen har vært organisert som et rettssubjekt. For å få sammenheng må dette forstås slik at det i tilfelle må dreie seg om en

annen type rettssubjekt enn en stiftelse. Det utdypes imidlertid ikke hva slags rettssubjekt dette i tilfelle måtte være, men det er uansett vanskelig å forene denne uttalelsen med forutsetningen i begjæringen om at en konsekvens av at det ikke er opprettet en stiftelse er at Kongsvinger boligstiftelses eiendeler og virksomhet er en del av kommunen.

I det hele tatt sitter Stiftelsesklagenemnda tilbake med et inntrykk av at begjæringen om sletting og konsekvensene av dette muligens er lite gjennomtenkt fra kommunenes side. I denne sammenheng vil nemnda påpeke at når kommunen etter å ha forholdt seg til Kongsvinger boligstiftelse som en stiftelse i over femti år, nå gjør gjeldende at det likevel ikke er en stiftelse, har kommunen en tung bevisbyrde. All rimelighet tilsier at kommunen burde ha kommet med sine synspunkter på et langt tidligere tidspunkt.

Etter disse generelle betraktninger, vil nemnda gå nærmere inn på de konkrete spørsmålene saken reiser.

Spørsmålet om Kongsvinger boligstiftelse er en registreringspliktig stiftelse må avgjøres med utgangspunkt i den rettslige disposisjonen som er grunnlaget for stiftelsen. Er dette en disposisjon som etter sitt innhold etablerer en stiftelse? Det sentrale i kommunens argumentasjon er at stiftelsen ble opprettet ved kommunestyrets vedtak 16. februar 1968 med de vedtektene som var vedlagt protokollen fra møtet.

Stiftelsesklagenemnda er ikke enig i dette, og vil nedenfor redegjøre nærmere for grunnen til det.

Det fremgår av utskriften fra kommunestyremøtet at bakgrunnen for møtet var at styret i KOBBL hadde tatt initiativ til å opprette en boligstiftelse, og at styret i boligbyggelaget 11. desember 1967 hadde besluttet å rette en henvendelse til Kongsvinger kommunen om å i fellesskap opprette en slik stiftelse. Stiftelsen var forutsatt å overta fra kommunen Holtveien Aldersboliger og forestå oppføring av nye aldersboliger. På møtet i februar 1968 vedtok kommunestyret i Kongsvinger kommune å slutte seg til forslaget til opprettelse av en boligstiftelse slik det var foreslått av boligbyggelaget. Dette betyr imidlertid ikke at det derved ble etablert en stiftelse med slike vedtekter mv. som er vedlagt protokollen fra møtet i kommunestyret. Protollen fra møtet fremstår ikke som et felles dispositivt utsagn fra de to oppretterne om å etablere en stiftelse. Til det var dokumentasjonen for uferdig, og fremstår mer som et utkast til stiftelsesdokument som forutsetter videre bearbeidelse. Til kommunestyremøtet var det lagt fram et såkalt «formular for stiftelsesprotokoll med normalvedtekter». Både stiftelsesprotokollen og vedtektene fremstår som uferdige og med flere åpne felter for utfylling. Det fremgår av protokollen hvem som skulle være kommunens representanter i stiftelsens styre. Disse skulle også representere kommunen ved det konstituerende møtet som var forutsatt holdt senere. Protokollen er ikke underskrevet av representanter fra boligbyggelaget, noe som hadde vært naturlig om protokollen skulle vært partenes felles stiftelsesdokument for stiftelsen.

Slik Stiftelsesklagenemnda ser det er det som ble vedtatt på kommunestyremøtet den 16. februar 1968 kommunenes interne tilslutning til planen om å opprette stiftelsen sammen med KOBBL, herunder en tilslutning til å overføre Holtveien Aldersboliger til stiftelsen når den blir opprettet. Den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen fant først sted ved det konstituerende møtet 1. september 1969, der representanter for de to oppretterne, Kongsvinger kommune og KOBBL, var til stede. I sin form fremstår protokollen fra møtet i september 1969 som et stiftelsesdokument. Det angir stiftelsesvilkår, fullstendige vedtekter og sammensetningen av det første styret. Dokumentet er datert og underskrevet av de to

oppretternes representanter. Dette betyr at spørsmålet om det er opprettet en stiftelse må avgjøres med utgangspunkt i dette dokumentet, og ikke det uferdige utkastet som var vedlagt kommunestyremøtet 16. februar 1968.

I denne sammenheng vil nemnda bemerke at det er underlig at kommunen ikke selv fant fram til protokollen fra møtet den 1. september 1969, og sørget for at den ble fremlagt for Stiftelsestilsynet sammen med begjæringen om sletting. Nemnda går ut fra at dette lett hadde latt seg gjøre ved en henvendelse til stiftelsen. Dette blir særlig underlig på bakgrunn av at det i begjæringen om sletting som vedlegg 1 angis «Protokoll for konstituerende møte i Kongsvinger boligstiftelse i 1969». Det er imidlertid ikke denne protokollen som ble vedlagt, men særutskriften fra kommunestyremøtet 16. februar 1968 med vedlegg som er det dokumentet kommunen baserer sin argumentasjon overfor Stiftelsestilsynet på.

Kommunen synes i klagen over Stiftelsestilsynets vedtak å anføre at kommunens egne representanter gikk utenfor sine fullmakter på møtet 1. september 1969. Det fremgår av de fremlagte dokumentene at de personene som møtte som kommunens representanter i det konstituerende møtet 1. september 1969 bare delvis er de samme som er utpekt i protokollen fra kommunestyremøtet i Kongsvinger kommune i februar 1968. Hvorfor andre personer møtte i 1969 er ikke redegjort for fra kommunens side, heller ikke hvilke fullmakter disse personene var gitt. Kommunen gjør også gjeldende at de ikke har kjent til vedtektene fra 1969 før i nyere tid. Vedtektene er imidlertid registrert i Stiftelsesregisteret, og det virker ikke sannsynlig at iallfall kommunens representanter i stiftelsens styre har vært ukjent med vedtektene.

Det er åpenbart at kommunen ikke kan høres med dette. Uansett om det måtte være slik at kommunens representanter i møtet den 1. september 1969 ikke hadde fullmakt til å representere kommunen eller de gikk ut over det de hadde myndighet til overfor kommunen, er det åpenbart at kommunen ikke nå, etter om lag femti år, kan gjøre gjeldende at den ikke er bundet av det som oppretterne var enige om i møtet. Kommunen har helt til nå forholdt seg til Kongsvinger boligstiftelse som en stiftelse. Kommunen har oppnevnt styremedlemmer til stiftelsen siden 1969, har forholdt seg til stiftelsen som avtalepart og har hatt tett kontakt med denne i tråd med innholdet i de samarbeidsavtaler som er inngått med stiftelsen opp gjennom årene. Stiftelsesklagenemnda finner derfor at kommunens anførsler knyttet til fullmaktene for kommunenes representanter i møtet 1. september 1969 samt manglende kjennskap til innholdet av vedtektene fra 1969 under enhver omstendighet er tapt som følge av passivitet, jf, HR-2016-476-A avsnitt 75 flg.

Til støtte for at stiftelsen ble opprettet allerede ved vedtaket i kommunestyremøtet i februar 1968, har kommunen anført at det var på dette tidspunkt kommunen stilte eiendommen Holtveien Aldersboliger til rådighet for stiftelsen. På samme tid vises det til at forutsetningene for opprettelsen av stiftelsen, vedtektene fra 1968, var så langt utenfor stiftelsesretten at de respektive opprettelsesdisposisjonene ikke var gyldige.

Som nevnt over ser Stiftelsesklagenemnda det slik at kommunens vedtak i februar 1968 var kommunenes interne vedtak om sammen med KOBBL å opprette boligstiftelsen og å overføre Holtveien Aldersboliger til stiftelsen. Stiftelsesklagenemndas ser dette som et vedtak om en fremtidig overføring av eiendommen til stiftelsen når denne ble etablert og et løfte overfor KOBBL om å gjøre dette. Det er rettslig sett ikke noe i veien for at en oppretter på en slik måte binder seg til å overføre en formuesverdi til en kommende stiftelse. Det vises i denne sammenheng til Ot.prp. nr. 15 (2000-2001) side 82 og G. Knudsen, Norsk Lovkommentar, note 13 til stiftelsesloven § 3. Det kan spørres når kommunens forpliktelse til å overføre

eiendommen til stiftelsens faktisk ble gjennomført. For nemnda er det ikke nødvendig å gå nærmere inn på dette, men det må iallfall ha skjedd før 2. februar 1970 da hjemmelen ble overført til stiftelsen.

Spørsmålet blir så om vedtektene og de øvrige stiftelsesvilkårene i protokollen fra det konstituerende møtet den 1. september 1969 etter sitt innhold går ut på å opprette en stiftelse. Det sentrale i kommunens argumentasjon er at det ikke ble opprettet en stiftelse fordi det stiftelsesrettslige selvstendighetskravet ikke var oppfylt i forhold til kommunen, men denne argumentasjonen gjelder vedtektsutkastet som er vedlagt protokollen fra kommunestyremøtet den 16. februar 1968. Ettersom dette ikke er den disposisjonen som etablerer stiftelsen, er det av denne grunn ikke nødvendig å gå nærmere inn på kommunens argumentasjon som dermed er irrelevant for spørsmålet om det er opprettet en gyldig stiftelse.

Det er ikke tvilsomt at det i henhold til protokollen fra det konstituerende møtet den 1. september 1969 ble opprettet en reell stiftelse.

Det fremgår uttrykkelig av protokollen fra møtet at partenes felles intensjon var å opprette en stiftelse. I så måte er det ikke tatt noe forbehold fra kommunens side.

Det står uttrykkelig i protokollen at stiftelsen er en egen juridisk person og at stiftelsen skal ha et eget styre som oppnevnes av Kongsvinger kommune og KOBBL. Videre er det fastsatt vedtekter for stiftelsen som bl.a. angir stiftelsens formål, styret og hvordan styret dannes, om regnskap og revisjon og om stiftelsens representasjon utad. Protokollen angir også hvem som er stiftelsens første styre. Et sentralt element i opprettelsen av en stiftelse, er at stiftelsen må tilføres en formuesverdi. Dette er ikke angitt i protokollen, men som nevnt må dette anses avklart ved vedtaket i Kongsvinger kommunestyre 16. februar 1968. Som også nevnt er vedtaket fulgt opp ved at eiendommen er overført til stiftelsen.

Etter sitt formål har ikke stiftelsen etter de opprinnelige vedtektene spesiell tilknytning til kommunen eller KOBBL. Riktignok var opprettelsen et felles tiltak fra boligbyggelaget og kommunen med sikte på å dekke et behov for eldreboliger i kommunen. Dette betyr imidlertid ikke i seg selv at stiftelsen i realiteten må ses som en del av kommunen, eventuelt boligbyggelaget. Det er i det hele tatt ikke i strid med selvstendighetskravet at siktemålet med å opprette en stiftelse er å dekke et behov som oppretterne er enige om bør ivaretas gjennom en stiftelse. Tvert imot er dette ofte et typisk motiv for å opprette en stiftelse.

Stiftelsesklagenemnda kan heller ikke se at den vedtektsbestemte styresammensetningen tilsier at stiftelsen ikke skulle være opprettet som en stiftelse. Det at oppretterne etter de opprinnelige vedtektene § 2 oppnevner styrets medlemmer er ikke i seg selv i strid med selvstendighetskrave, verken etter den ulovfestete stiftelsesretten i 1969 eller etter gjeldende stiftelseslov, jf. stiftelsesloven § 27.

Etter de opprinnelige vedtektene § 3 skulle kommunen godkjenne stiftelsens årsoppgjør. Det kunne neppe vært fastsatt innenfor rammen av gjeldende stiftelseslov, jf. stiftelsesloven § 36 andre ledd d). Hvordan stillingen var i 1969, er kanskje uklart. I 1969 var stiftelsesretten ikke lovfestet og det kan i seg selv ikke være avgjørende for stiftelsens gyldighet at kommunen ble tillagt slik myndighet over stiftelsens regnskap.

Kongsvinger kommune har trukket fram en rekke etterfølgende forhold som – etter det Stiftelsesklagenemnda forstår – skulle tilsi at stiftelsen må anses for ugyldig som stiftelse. Så vidt nemnda forstår skulle dette være forhold som skal underbygge at stiftelsen allerede ved

opprettelsen ikke var en egen stiftelse, men en del av kommunen. Synspunktet må i tilfelle være at de etterfølgende forholdene skulle vise at det var partenes forutsetning at opprettelsen av Kongsvinger boligstiftelse som en stiftelse ikke skulle være realitet. Også på dette punkt har kommunen en tung bevisbyrde som ikke på noen måte kan anses oppfylt.

I klagen gjør kommunen gjeldende at det i kommunen var liten bevissthet rundt kravet til stiftelsens selvstendighet. Det var kommunen som foresto drift og vedlikehold og boligbyggelaget hadde en vedtektsfestet rolle som forretningsfører og daglig leder. Til det er å si at det i seg selv ikke er i strid med selvstendighetskravet at stiftelsen overlater det til andre, herunder oppretterne, å forestå forvaltningsoppgaver på vegne av stiftelsen. Det er stiftelsesrettslig ingen forutsetning at stiftelsen selv skal forestå slike oppgaver. Det avgjørende i forhold til selvstendighetskravet er at det er stiftelsens styre som har det overordnede ansvar og myndighet og at styret treffer de avgjørelsene som etter loven tillegges styret. Det fremkommer ikke opplysninger som tilsier at ikke dette var tilfelle. Men selv om det skulle forekomme at styret ikke ivaretar de oppgaver det er pålagt etter stiftelsesloven og vedtektene, betyr ikke det at stiftelsen dermed er ugyldig. Dette er i tilfelle forhold som kan utløse andre typer av reaksjoner, så som erstatningsansvar eller fjerning fra styrevervet, se stiftelsesloven § 29 andre ledd.

I klagen over Stiftelsestilsynets vedtak trekker kommunen også fram overdragelsen av kommunenes gjenværende boligmasse i 2003, Hovedavtalen av 2003, samarbeidsavtalen av 2008 og kommunens økonomiske støtte til stiftelsen. Det er ikke nødvendig for Stiftelsesklagenemnda å gå nærmere inn på den dokumentasjonen som kommunen i denne sammenheng har lagt fram, fordi dette uansett ikke kan tilsi at Kongsvinger boligstiftelse ikke er en stiftelse som skal registreres i Stiftelsesregisteret. Nemnda nøyer seg med å konstatere at kommunene både i sin interne behandling av sakene og i de aktuelle avtalene har forholdt seg til Kongsvinger boligstiftelse som en reell stiftelse. Det gir da liten sammenheng om kommunen nå skal bruke dette som et argument som tilsier det motsatte.

10 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 27. april 2020

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk

Dokumentet er godkjent elektronisk